

nou úlohu často se vyskytující, kdo je držitelem a nebylo by divu, jestliže by užily možnosti vyhnouti se na čas řešení, kterou jim poskytlo vlád. nař. č. 8/28 Sb., § 44. Kdyby se brala doslova argumentace n. s. s., nebylo by prý daleko od názoru, že i pouhá služebnost myslivosti nahrazuje vlastnictví, aspoň pokud běží o souvislost pozemků podle § 2 a 4 čes. h. z. i zákonů ostatních. Než takovou služebnost n. s. s. odmítá. Z pochopitelných důvodů přenese n. s. s. svoji judikaturu o významu držby jako základu práva honebního i na zákony slezský i slovenský.

Při různé úpravě honebního práva zvolil spisovatel ten systém rozboru, že pojednává o každém honeb. právu zvlášť soustavně, aby se pásmo netrhalo. Při českém hon. zák. řeší řadu otázek, jež nejsou bez významu pro porozumění ostatních hon. zákonů a jež mají i význam všeobecný. Při výkladu zákona moravského urovnal si cestu k úpravě slezské, kdežto typ slovenský představuje svět pro sebe.

Neméně obsažný a pro naši právnickou literaturu jedinečný jest článek s heslem *Horní právo*. Na str. 749—795 pojednává se o dějinách a literatuře práva horního, z péra předčasně zemřelého dr. Ot. Lemingera; dále platné právo s kapitolami, prameny a subjekty horních oprávnění (Hácha), horní oprávnění (Peters) provozování hor, horní policie a horní přestupky (Koschin), poměry hornictví k majiteli povrchů, zejména horní škody a horní vyvlastnění (V. Adam), horní úřady a území (Koschin a Hácha), hornické právo pracovní (Koschin) a nástin horní techniky (V. Adam). Bohatě je vybaven přehled literatury jak se stanoviska všeobecného, tak i speciálního. (Koschin). — Sešitem XI., v němž jsou obsažena objemnější hesla: Hranice státní, Hřbitovy a chudinství, ukončen svazek I. (A-Ch). Nakladatelství opatřilo vkusné desky s koženým hřbetem za 35 Kč, s imitací kůže za 25 Kč.

D E N Í K.

Z Pomocného spolku Nadace Jonákovy při právnické fakultě university Karlovy: Pan vicepresident vrch. soudu v Praze Dr. Karel Kasper věnoval svůj autorský honorář z »Právníka« I. polol. v částce Kč 99.35. Srdečné díky. Výbor.

Reforma zákona o železničních knihách. K právním institucím, které následkem politického převratu byly značně rozdílné, patří bez odporu naše knihy pozemkové a tudíž zvláště

i instituce knih železničních. V zemích mimohistorických existovaly pouze ve formě protokolů o pozemkových zápisech na volných listech. Pokud jde o knihy železniční, vedeny byly zápisy o nich (spolu i se zápisy o vodních kanálech) Ústřední kanceláří pozemkových knih v Budapešti, následkem čehož byla naší správě justiční odňata možnost jakékoliv dispozice s knihami těmito. Teprve roku 1927 sjednána mezi naším státem a královstvím maďarským zvláštní úprava o vydání správních spisů ze všech oborů státní správy (č. 160 Sb. z. a n.), tak že podle čl. 9 a 11 přílohy VII. nabyli jsme faktické moci nad slovenskými a podkarpatoruskými zápisy o knihách pozemkových, speciálně i železničních. Skutečnost tato je pohnutkou pro ministerstvo spravedlnosti, aby provedlo novou úpravu zatím ohledně knih železničních a pokud je nám známo zamýšlí ministerstvo toto vypracovati vládní návrh zákona o železničních knihách a zástavních právech nabytých na drahách. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platí zák. čl. I. z r. 1868 a LXI. z r. 1881 a knihy železniční rovnají se v podstatě co do uspořádání železniční knize v mimoslovenském území, až na to, že na listu železniční podstaty uvádí se též v ý m ě n a železničního tělesa a jednotlivých pozemků délkou a šířkou, po případě plochou a vyznačují se budovy, mosty, přejezdy a pod. a spolu zapisují se i služebnosti váznoucí na dráze. List závad má naproti tomu na rozdíl od železničních knih v zemích historických jen jediné oddělení, do kterého se zapisují závady postihující celou dráhu jako nedělitelný celek. V podstatě není také příliš odchylno vyhledávání železničních pozemků, jen práce samy jsou podle zák. čl. I. z r. 1868 svěřeny ústřednímu knihovnímu úřadu a zvláštní komisi.

Základem unifikační úpravy má býti posavadní náš zákon z r. 1874 č. 70 ř. z., který se v praxi úplně osvědčil. Od zapisování výměny lze beze všeho upustiti, poněvadž zápis ten souvisel s vedením katastru, čemuž slouží u nás zařízení jiné, nehledí-li se ani k tomu, že zápisy knihovní musejí býti úplně přesné, rázu trvalejšího, čemuž při výměře pozemkové hranice tak nebývá. Osnova zákona mluví pouze o »drahách«, poněvadž výraz »železnice« je užší vzhledem k modernímu pohonu elektrickému, po případě i jinému. Příštím zákonu mají podléhati i jednotlivé vlečné dráhy ve vlastnictví železničního podniku, pokud podle způsobu dopravy, ustanovení dopravního řádu a sazeb nebo z jiných důvodů bylo by je pokládati za veřejné a pokud byly zřízeny od železničního podnikatelstva na základě práva vyvlastňovacího.